

II. predlog, da se zavarovalnica prodá, ali stopí s kako drugo banko, ali pa da se likvidira;

III. predlog: volitev odseka, ki bo imel izvršiti v II. predlogu našete nasvete.“

2. Pritrjenje v občnem zboru od 31. maja u. l. sklenjeni premembi §. 73., pravil o poravnanji pravnih preprirov med banko in zavarovanci po poljubni sodnji (Schiedsgericht).

Delničarji, ki se želé občnega zbora vdeležiti in glasovati, naj svoje delnice v smislu §. 24 pravil pri glavni blagajnici banke „Slovenije“ v Ljubljani proti potrjilnim in pooblastilnim listom vložé do 28. julija 1876. Delničarjem pa, katerih delnice so še od zadnjega zbora vložene pri blagajnici, se bodo pooblastilni listi za prihodnji izvanredni občni zbor takoj poslali.

V Ljubljani 28. junija 1876.

Od upravnega odbora banke „Slovenije“.

— (Učitelji mestnih ljudskih šol) imajo svoje okrajno zborovanje v Ljubljani 6. dne t. m. Na dnevnem redu stoji tudi vprašanje: „Welches wären die Mittel, um die seit Aufhebung der körperlichen Züchtigung gelockerte Disciplin wieder herzustellen?“ Na Turškem je bila nekdanj navada (ali je še zdaj, ne vemo), da je sultan zdravnike svoje dal tako dolgo tepsti, dokler ga niso ozdravili. Kaj, ko bi se tudi tisti „ljudomili“, katerim je zmerna kazen s „štaberlom“ bila trn v peti in so jo odpravili, tako dolgo na klop pokladali po Turškem izgledu, da nasvetujejo pravi odgovor na vprašanje: „welches wären die Mittel etc.“? Probatum erit!

— (Grozna nesreča na vodi) se je pripetila na večer sv. Petra in Pavla. Od sprehoda na mah se je v čolnu po Ljubljani pripeljala vesela družba že nazaj v Ljubljano, kar se po neki nerednosti prekucne čoln tako, da med 11 osebami 4 vtonijo. Res je, da vsacemu nesrečniku se ne more pomagati in dvomljivo je, ali je bilo mogoče katero izmed potopljenih 4 oseb rešiti; vendar tudi o tem vidimo razloček med nekdanj in zdaj. Nekdanj je bilo na Ljubljani več čolnov za pomoč v nesreči, — koliko jih je pa zdaj?

— (Kdor naših svilorejcev) ne vé, kam bi se obrnil, da prodá svoj letošnji pridelek, naj bere dopis „iz Gorice“ v današnjem listu.

## Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Njih Veličanstvo cesar ima 7. dne t. m. odpotovati po železnici v Bodenbach, kamor bo Ruski car isti dan zjutraj se pripeljal. Iz Bodenbacha se bosta oba cesarja odpeljala v Reichstadt, kjer bosta ostala do večera. Odtod gré Ruski car dalje na Saksonsko, Avstrijski cesar pa v Prago obiskat cesarico vdovo Marijo Ano.

— Najnoveše dogodbe na jugu so tudi na Dunaji vse splašile. Avstrija je imela po prvotni pogodbi Evropskih oblasti prve gosli v rokah, a ker je Andrassy tako slabo godel, vzel mu jih je knez Gorčakov iz rok. Zdaj ima Avstrija skoro zadnjo besedo v vzhodnem vprašanji. To so na Dunaji viši krogi prav dobro spoznali in zamera med politično in vojaško stranko je gotova. Za diplomate Avstrijske je to prava Sádova. Vojaška stranka pa s tem „vspehom“ diplomacije ni zadovoljna, zato se obrača naravnost proti nji. Vojaški list „Wehrzeitung“ zahteva odločno, da Avstrija v tem vprašanji gre vstrici z Rusijo in jo na vso moč podpira. Zato imajo tudi upanje, da se bo v Reichstadt sklenila trdna zveza med Avstrijskim in Ruskim monarhom. — Znamenito je tudi to, da je Ruski poslanec Novikov dobil red sv. Štefana. Tedaj je tudi na

Dunaji vkljub Magjarov in zagrizenih polomeščnikov potegnil enkrat pravi veter. V najviših krogih so spoznali, da je bila Avstrija prej na svetu, nego po Beustu vstvarjena in po Andrassy-u tako zeló pestovana „Cis-in Translajtanija“ ali Avstro-Ogerska. In ravno Avstrija je habsburška in močen ter energičen zastopnik Avstrije je nadvojvoda Albrecht. Madjarski element je bil tisti hip škodljiv Avstriji, ko je priril do gospodstva, to se ni nikdar očitneje pokazalo, kakor ravno zdaj, ko je glavni zastopnik magjarstva, grof Andrassy, s svojo Turkom prijazno, a Slovanom neprijazno politiko tako na kant prišel, kakor je zdaj, ko je javno mnenje vojne izreklo se proti njemu. Kaj bo zdaj počel? Bo li odstopil ali po navadi gibčnih ljudi se sprijaznil z dogodbami, ki se na jugu proti njegovim spletkam, proti volji njegovi vršé?

— Ban Mažuranić je prišel 2. dne t. m. na Dunaj, poklican od grofa Andrassyja v konferencijo, ki ima biti danes z mnogimi zaupniki grofovimi. Magjarska časnika „Pešti Naplo“ in „Hon“ že hitita ministru Tiszi v usta pokladat odgovor, ki naj ga grofu Andrassy-u dá o Srbsko-turških zadevah, da namreč Ogerska nima volje, z Rusijo postopati proti Turčiji, nadjaje se za gotovo, da Tisza odbije politiko, ki bi zahtevala solidarnost z Rusijo, ker to bilo bi proti interesom Ogerske (se ve da Magjarske) dežele. Časnik „Hon“ pa v listu od 1. dne t. m. kar naravnost trdi, da „naredba večih slovanskih držav na južno-iztočni granici monarhije Avstrijske je proti interesom njenim. Ko bi se pa vendar dogodbe jele sukati na tako naredbo, ne more se od nas zahtevati, da proti naši želji in volji zaidemo v vojski.“ — To so čudna znamenja, ako obveljá gori navedeno, magjarskemu rogovilstvu nasprotno načelo časnika „Wehrzeitung“!

— Nekateri liberalni časniki za gotovo pripovedujejo, da je baron Lasser truden ministerstva in pred začetkom državnega zbora se podá v pokoj v Salzburg, kjer si je posestvo kupil. Naslednik njegov bode dr. Stremayr, ki pa ob enem ostane minister nauka in bogočastja, kakor nekdanj Schmerling.

— Čem bolje se bliža državni zbor, temveč se glasi demonstracije „ustavoverskih“ poslancev proti novi pogodbi z Ogersko. 24. dne u. m. je bil véliki shod ustavoverskih kolovodij v Wiener Neustadtu, ki ga je sklical dr. Kopp. Dvorni svétnik Höfken je rekel: „Pogodba nova na podlagi une od leta 1867 je za dalje časa nemogoča; ako se ta podlaga ne presuče, gré Avstrija z Ogersko pod zlo. Če se toži, da so Ogri prevzetni in oholi, spoznajmo odkritosrečno, da smo jih mi sami prevzetne naredili.“ — Vitez Schönerer je brez ovinkov rekel: „recimo, naj se Ogri ločijo od nas in napravijo personalno unijo.“

Iz Trsta. — „Triest. Ztg.“ prinaša važno novico, da je Avstrijskim oficirjem ukazano oskrbeti si revolverje in daljnoglede; tudi imajo vsi vojaški oddelki pripravljene biti, da odrinejo, kedar koli treba. Ob enem imajo, kakor o vojskinem času, vsi častniki do stotnika za eno stopinjo avancirati. Polki se imajo dopolniti in ob Zemunu, Beli cerkvi in Metkoviču meja močno zastražiti. — To pomeni, da se zdi vojnemu ministerstvu potrebno, da je Avstrija za vojsko pripravljena.

Iz dolnjega Štajarskega — Ta mesec pride glasoviti nemčurski poslanec Brandstetter pred sodnijo Celjsko, od državnega pravdnitstva tožen zaradi goljufnega hudodelstva. Mnogo njegovih prijateljev pa je zopet voljenih v okrajni zastop Mariborski! — Orožnov spominek se izdeluje; životopis mu spisati je naprošen prijatelj njegov gosp. Davorin Trstenjak;

rokopisi za izdanje Orožnovih spisov so se izročili gosp. Lendovšku.

**Česko.** Iz Prage. — Staročehi so ponudbo miru in sprave mladočehov popolnoma odbili; oni tirjajo od mladočehov, da se brezpogojno vrnejo nazaj v narodni tabor, katerega so zapustili z liberalizmom nemčurkim. — Ker dr. Zeithammer ni bil potrjen za župana Praškega, je bila 28. dne u. m. nova volitev. Dr. Rieger je priporočal fabrikanta Kriše-a, ki je bil z 71 glasovi izvoljen; — 1 glas je dobil vitez Vlastimil, na treh glasovnicah ni bilo nobeno ime zapisano. Bo li novoizvoljeni župan potrjen?

**Iz Dalmacije.** — Ljubiša je zopet stopil v deželni odbor Dalmatinski. Zoper ta vstop energične protestujejo drugi deželni odborniki Klaić, Vranković, Iveljo in Ljubić in njihovi namestniki Pastrović, Raimondi in Arneri; izročivši to pismo ces. namestniku so izstopili iz odbora. Po takem mora sedaj vlada deželni zbor Dalmatinski razpustiti, kajti vsa opravila deželnega odbora so prestala. To, da Dunajska vlada Ljubišo, ki je vse spoštovanje večine naroda Dalmatinskega zapravljal, trdovratno tišči v deželni zastop, je pač zopet očitno znamenje gnjilobne sedanje vladne sisteme.

**Hrvaško.** — Čuje se, da ali ne bode deželnega zbora, ali da se začne, pa brž drugi dan prestane. Grof Andrassy se boji, da ne bi plamen narodne navdušenosti se vžgal tako, da bi iz zbornice Zagrebške švignil plamen po vseh okrajnah Hrvaškega. Podoba je res po vsem, da Turk in Magjar sta vkup zraščena Siameška brata; če enemu zakljenka, boji se drugi, da ne bi zakljenkal tudi njemu.

**Ogersko.** — Magjarski časniki pisarijo, kakor da bi v južnem Ogerskem, kjer Slovani bivajo, se pripravljali največi punti, in hujskajo vlado, naj zatara prekućijske namere, ki izvirajo iz simpatij do Jugoslovanov na Turškem. Kam pes pri tem natolcevanji tace molí, ni težko najti; Magjar je zvitá lisica in bi rad iz Turških homatij tudi za-se kaj smetane posnel! In res se sliši, da hoče vlada garnizije v južnem Ogerskem pomnožiti; Petrovardin dobí nove topove, in kraljevski komisarji s polno oblastjo se v Bačko in Banat bodo poslali.

**Iz Nemčije.** — Koliko je Bismark vreden? Vsegamogočni nemški minister, ki si je sam dal priimek „krvavega in železnega moža“, je dosihmal 6000 pritožeb sodnijam izročil, ki naj obsodijo take, ki so po njegovih mislih njega po časnikih ali družih potih razžalili. In res se je med temi 5960 pritožeb rešilo tako, da so bili zatoženci za več ali manj časa v zapor obsojeni. Če se počez kazni zapora štejejo le po 2 meseca, je po takem 5960 ljudi zavoljo razžaljene časti enega samega človeka 11.920 mesecev ali 993½ leta svojega življenja zgubilo, — to je gotovo toliko časa, da za vsa razžaljenja cesarjev in kraljev ni bilo toliko ljudi toliko časa zaprtih. Če se stroški, ki jih država trpi za hrano itd. jetnikov, in to, kar je zaprtemu človeku odšlo zaslužka, štejejo počez na dan po 4 marke (2 gold.) znaša ta zguba okoli 1 milijon in 430.400 mark!

**Iz Turškega bojišča.** — Kar smo dolgo že pričakovali, kar se nam je neogiblivo zdelo vkljub posredovanju Evropskih moči, vkljub Andrassyevim reformam, to se je zgodilo: Srbija in Črnagora ste se spravili nad Turka. Knez Milan, dogovorjen s knezom Nikico, je napovedal Turčiji vojsko in armadi obeh ste danes že na Turški zemlji. Da ti dve državi niste pričeli vojske na svojo roko, to je jasno. Da sta se kneza zdaj tako naglo odločila za vojsko,

vzrok temu je po zanesljivih poročilih ta-le: Ko je Ruski generalkonsul Jonin naznanil svojemu caru, da Angleška podpira Turčijo z denarjem in vojnim orodjem, je rekel: „zdaj je tudi mojega miroljubja konec“ ter Srbski vladi naznanil, da ima 4 milijone rubljev zá-njo pripravljenih. Na to sta oba kneza, Milan in Nikica, napovedala vojsko in ob enem ste prestopili obojni armadi v več oddelkih meje. General Černajev jo je mahnil z glavnim oddelkom na največi Turški šotor pri Nišu, katerega si je tudi, kakor poročajo zanesljivi telegrami, že osvojil. Turška armada je, kolikor je bilo mogoče, pobegnila pustivši vse strelno orodje, Srbi pa so zasedli višave ob Nišu in zdaj streljalo na trdnjavo samo. Če ta pade, potem je tu glavna Turška moč pobita. — Na drugem kraju so se napotili prostovoljci, okoli 8000 jih je, naravnost proti Serajevem, in oblegajo zdaj pod poveljstvom Alimpiča precej močno trdnjavo Belin. Prva poročila so tedaj jako ugodna za Srbe. — Črnogorci so pri Grahovem stopili v Hercegovino in se namenili nad Mostar tako, da se bodo s Srbi združili. Če se to zgodí, je skoro vsa Bosna in vsa Hercegovina odrezana od Carigrada. Vendar od tod še ni nobenih poročil, ker je knez Nikica strogo zabilil vse poročanje o Črnogorski vojni. — Turki so napeli temu nasproti vse žile. Sultanov ukaz kliče vse muhamedance od 17. do 70. leta v orožje, podonavsko brodovje se je napotilo proti Belemgradu in vsa mesta se vtrjujejo. Precej nevarno utegne Srbiji, posebno Belgradu biti ono brodovje, če ga ne bodo ustavili še prej s šancami in „torpedi“. Ob enem se pa sliši, da se po Ruskih ladijestajah pridno dela in da je gotovih več močnih ladij za vožnjo po Donavi narejenih. Na vsak način je prižgana na jugu baklja, ki ne bo tako brž ugasnila, ampak utegne še marsikaj vžgati.

**Vojska Srbije in Črnogore s Turkom** se je začela. Da bode strašen hud boj, to je gotovo. Bralcem časnikov gotovo tedaj mislimo vstreči z naznanilom, da je ravnokar na Dunaji v bukvarnici A. Hartleben-a (I. Wallfischgasse Nr. 1) na svitlo prišel zemljevid, ki kaže bojišče Evropske Turčije s Srbijo, Črnogoro, Rumunijo in Grško s sosednimi deželami Avstrije in Ogerske in pa Rusije pod naslovom „Kriegs-Karte der Europäischen Türkei nebst Rumänien, Serbien, Montenegro, Griechenland und den angrenzenden Gebieten von Oesterreich-Ungarn und Russland“. Celi ta zemljevid, precej velik, se dobiva menda že tudi v vseh knjigarnah po 10 krajc.

## Žitna cena

v Ljubljani 1. julija 1876.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 8 fl. 60. — banaška 10 fl. 28. — turšice 5 fl. 80. soršice 7 fl. 20. — rži 6 fl. 40. — ječmena 4 fl. 80. — prosa 4 fl. 80. — ajde 5 fl. 40. — ovsa 3 fl. 80. — Krompir 5 fl. 40 kr. 100 kilogramov.

## Kursi na Dunaji 3. julija.

5° metaliki 64 fl. 60 kr. Ažijo srebra 102 fl. 75 kr.  
Narodno posojilo 68 fl. 25 kr. Napoleondori 10 fl. 16 kr.

## Loterijne srečke:

v Trstu	{	1. julija 1876:	9.	80.	85.	11.	72.
v Lincu			57.	50.	89.	74.	63.

Prihodnje srečkanje v Trstu 15. julija